

datum
24.10.2024

oprávněná úřední osoba
PhDr. Aleš Naňák

číslo jednací
KUZL 92589/2024

spisová značka
KUSP 69236/2024 KUL

Rozhodnutí

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen „správní orgán“), jako místně a věcně příslušný správní orgán podle ust. § 11 a § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. b) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů a jako příslušný orgán státní památkové péče, podle ust. § 36 odst. 1 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „zákon o státní památkové péči“), ve smyslu ust. § 60 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) rozhodl po provedeném správním řízení podle přestupkového zákona ve věci spáchání přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, takto:

██████████, IČO ██████████, ██████████ (dále jen „obviněná obec“), se uznává vinnou z přestupku podle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustila tím, že ke dni 05.08.2024 jako stavebník zahájila a následně provedla

- výkopové práce související se stavební činností na pozemku parc. č. ██████████ v k. ú. ██████████ okres Uherské Hradiště, kraj Zlínský,

a nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, tzn., tento záměr stavební činnosti na území s archeologickými nálezy neoznámila již v době přípravy stavby Archeologickému ústavu.

1. Za spáchání uvedeného přestupku se obviněné obci ukládá podle ust. § 35 písm. b) a ust. § 46 přestupkového zákona a ust. § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči **správní trest pokuty ve výši 10.000,- Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do třiceti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9010000049**

a

2. podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů a v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu, povinnost **nahradit náklady řízení ve výši 2.500,- Kč** (slovy: dva tisíce pět set korun českých), a to do třiceti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, na účet č. 2786182/0800, variabilní symbol **9020000030**.

Odůvodnění

Dne 05.08.2024 bylo správnímu orgánu doručeno podání pana [REDAKCE] které obsahovalo konstatování, že podatel na základě aktuálně započatých a probíhajících stavebních prací v bezprostřední blízkosti kostela [REDAKCE] v obci [REDAKCE], jakožto významné kulturní památky v archeologicky chráněné lokalitě, upozorňuje na porušení oznamovací povinnosti v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Na základě uvedeného podání provedl správní orgán dne 06.08.2024 místní šetření, během kterého bylo ověřeno, že na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k.ú. [REDAKCE] probíhají výkopové práce související se stavební činností.

Správní orgán po tomto zjištění učinil opatřením č. j. KUZL 70262/2024 ze dne 08.08.2024 u Archeologického ústavu Akademie věd ČR, Brno, dotaz, zda u výše uvedených prací na daném pozemku byla splněna oznamovací povinnost ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Archeologický ústav ve své odpovědi ze dne 12.08.2024 (doručeno správnímu orgánu téhož dne) uvedl, že neeviduje oznámení o výše uvedeném stavebním záměru dle zákona o státní památkové péči na řešené parcele číslo parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE]. Dále uvedl, že stavební činnost proběhla na území s archeologickými nálezy III. kategorie, navíc se stavba nachází v blízkosti území s archeologickými nálezy II. kategorie, tzn., že se v místě stavby budou archeologické nálezy a situace pravděpodobně vyskytovat.

Na základě všech uvedených skutečností přistoupil správní orgán k tomu, že opatřením ze dne 19.08.2024 č. j. KUZL 73155/2024 oznámil stavebníku, tedy obviněné obci, která je vlastníkem dotčeného pozemku, zahájení správního řízení dle ust. § 78 přestupkového zákona ve věci spáchání přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a předvolal starostu obce podle ust. § 59 správního řádu k ústnímu jednání, které bylo v souladu s ust. § 49 správního řádu nařizeno na den 11.09.2024 v 10:00 hodin, a současně uvedl poučení o procesních právech a povinnostech zaručených správním řádem a přestupkovým zákonem. Opatření bylo obviněné obci doručeno 19.08.2024 prostřednictvím datové schránky.

Ústní jednání proběhlo ve stanoveném termínu a zúčastnil se ho pan [REDAKCE] starosta obce, a dále pan [REDAKCE] technický dozor stavby (dále jen „TDS“). Na vyžádání oba předložili doklad totožnosti, následně byli poučeni o svých právech. Po seznámení se spisem do protokolu, který byl při jednání sepsán, starosta obce uvedl, že „*při zahájení všech prací (stavebních akcí) pravidelně komunikujeme se Slováckým muzeem [REDAKCE] a práce ohlašujeme. V tomto případě shodou okolností a souběhem dovolených TDS a starosty došlo k opomenutí, bez úmyslu neoznámít. Po výzvě jsme okamžitě vstoupili v jednání se Slováckým muzeem. Současně jsme v předstihu oznámili zemní práce na stavbě parkoviště v místě, kde práce ještě nebyly zahájeny z důvodu umístění zařízení staveniště souběžně probíhajících prací na opravě hřbitovní zdi. Při provedení zahájení prací, po provedení skrývky, byla pořízena fotodokumentace.*“ Z fotodokumentace má být zřejmé, že výkopy byla dotčena plocha druhotných navážek, neboť se zde nacházel odpad a stavební suť. Dále bylo na jednání dohodnuto, že TDS zašle správnímu orgánu prostřednictvím datové schránky uvedenou fotodokumentaci i doklad o dodatečném oznámení prací ve smyslu ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Dne 12.09.2024 obdržel správní orgán fotodokumentaci staveniště a „Objednávku na provedení archeologického dohledu akce „Parkoviště u hřbitova [REDAKCE]“ ze dne 09.09.2024, kterou TDS v zastoupení obviněné obce měl učinit u Slováckého muzea v Uherském Hradišti.

Po provedeném dokazování přistoupil správní orgán k hodnocení podkladů dle ust. § 50 odst. 4 správního řádu. Správní orgán považuje na základě výše uvedených podkladů za prokázané, že při realizaci výkopových prací souvisejících se stavební činností na pozemku parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE], okres Uherské Hradiště, Zlínský kraj obviněná obec spáchala přestupek uvedený ve výrokové části tohoto rozhodnutí, to znamená, že nesplnila oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník provedla výkopové práce, aniž by záměr provádět

tuto činnost na území s archeologickými nálezy již od doby přípravy stavby oznámila Archeologickému ústavu Akademie věd ČR.

Dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů. Přitom archeologickým nálezem se, ve smyslu ust. § 23 odst. 1 téhož zákona, rozumí věc (soubor věcí), která je dokladem nebo pozůstatkem života člověka a jeho činnosti od počátku jeho vývoje do novověku a zachovala se zpravidla pod zemí. V dané souvislosti je třeba uvést také Úmluvu o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovanou) publikovanou pod č. 99/2000 Sb.m.s. (dále jen „Úmluva“), která je v souvislosti s ustanovením čl. 10 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, v platném znění, součástí právního řádu České republiky na úseku ochrany archeologického dědictví a v souladu se kterou jsou příslušné správní orgány povinny dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu postupovat. Cílem Úmluvy je podle jejího čl. 1 odst. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Za tím účelem se dle odst. 2 téhož článku za součásti archeologického dědictví považují veškeré pozůstatky a objekty a jakékoli jiné stopy po lidstvu z minulých období, jejichž uchování a studium umožňuje vysledovat vývoj historie lidstva a jeho vztah k přirozenému prostředí, o nichž jsou hlavními zdroji informací vykopávky nebo objevy a další metody výzkumu lidstva, které jsou situovány na jakémkoli místě, které spadají pod jurisdikci smluvních stran Úmluvy. Podle odst. 3 téhož článku se do archeologického dědictví zahrnují stavby, konstrukce, skupiny budov, zastavěná území, movité objekty, památky dalšího druhu a také jejich související prostředí nacházející se jak na souši, tak pod vodou. Podle č. 3 Úmluvy se Česká republika mj. zavázala za účelem zachování archeologického dědictví uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo odstraňování součástí archeologického dědictví. Je nepochybné, že zahájení výkopových prací nebylo ze strany obviněné obce Archeologickému ústavu předem oznámeno. Základní účel ustanovení 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kterým je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů, tak již evidentně nemohl být plně v důsledku protiprávního jednání obviněné obce naplněn.

Správní orgán dospěl k závěru, že jsou zde dány předpoklady k uložení pokuty za přestupek, neboť ze všech uvedených skutečností vyplývá, že není sporu o tom, že výkopová činnost spojená se stavební činností na předmětném pozemku nebyla Archeologickému ústavu v době přípravy oznámena. Tím, že obviněná obec zahájila na dotčených pozemcích výkopové práce, již nemohla splnit oznamovací povinnost vůči Archeologickému ústavu dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči a je tak naplněno i ust. § 5 přestupkového zákona – přestupkem je společensky škodlivý protiprávní jev, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, přičemž se jedná o přestupek, jehož pachatelem je právnická osoba ve smyslu ust. § 20 přestupkového zákona.

Správní orgán se zabýval důvody pro zánik odpovědnosti za přestupek ve smyslu ust. § 29 přestupkového zákona, a dospěl k názoru, že žádný z těchto důvodů nebyl naplněn. Promlčecí doba s ohledem na dobu spáchání přestupku neuplynula, nedošlo ani k zániku osoby jako pachatele. Dle správního orgánu není důvodu pro zproštění odpovědnosti osoby za přestupek ve smyslu ust. § 21 přestupkového zákona.

Co do okamžiku zahájení výkopových prací správní orgán uvádí, že ve výrokové části rozhodnutí uvedl, že práce byly zahájeny a provedeny ke dni 05.08.2024. To považuje správní orgán za prokázané

z doložené fotodokumentace prací, kdy nejstarší doložená fotografie skryvka je datována 05.08.2024, tudíž není sporu o tom, že 05.08.2024 již práce byly zahájeny. Tomu napovídá i datum podání podnětu, rovněž 05.08.2024, kde jsou práce označeny jako „započaté a probíhající“; pro pořádek zde správní orgán uvádí, že v rámci oznámení o zahájení přestupkového řízení z důvodu procesní opatrnosti vztáhl zahájení prací k 12.08.2024, tedy k datu, kdy bylo Archeologickým ústavem potvrzeno nesplnění oznamovací povinnosti. Toto datum pak bylo upřesněno tak, jak uvedeno ve výrokové části.

Správní orgán dále zvážil kritéria pro výměru správního trestu (ust. § 37 přestupkového zákona). Správní orgán tedy vycházel z povahy a závažnosti přestupku. Jak je již uvedeno výše, základním účelem ustanovení § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, je zabezpečit, aby mohl Archeologický ústav, popř. oprávněná organizace, v časovém předstihu uplatnit požadavky na záchranu a vědeckou dokumentaci případných archeologických nálezů. Tyto nálezy pak mohou významným způsobem přispět k poznání historie dotčeného místa, dějin lidstva obecně i ve vazbě na konkrétní osídlení lokality. Tento veřejný zájem nebyl (vlivem nesplnění oznamovací povinnosti) naplněn. Způsobem spáchání přestupku tedy bylo nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, což znamená pasivní přístup pachatele k zákonem stanovenému úkonu a přestupek jednorázový. Jak je zřejmé z konstatování zástupce obviněné obce, okolností, jež je nutno vzít v potaz, zde bylo „opomenutí“ oznamovací povinnosti a souběh okolností, kdy ani vlastník ani TDS nebyli přítomni zahájení prací.

Správní orgán se zabýval polehčujícími okolnostmi v rámci řešeného přestupku. Polehčující okolností je objektivní skutečnost, že obviněná obec okamžitě po oznámení o zahájení řízení o přestupku aktivně vstoupila do jednání se zástupci archeologické obce (zaslala Slovákckému muzeu v Uherském Hradišti „dodatečné“ oznámení stavební činnosti a prokazatelně s archeology jedná při další části akce), se správním orgánem řádně spolupracovala a žádný z úkonů v řízení záměrně nezdržovala a snažila se poskytnout maximální součinnost ke zjištění skutečností rozhodných pro zjištění stavu věci. Za polehčující okolnost lze považovat i skutečnost, že z části byly výkopové práce realizovány na ploše, která již byla v minulosti stavebně dotčena a obsahovala druhotné vrstvy zeminy, tudíž zde bylo dotčení potencionálních archeologických situací minimální.

Přestupek dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, lze dle správního orgánu považovat u obviněné obce za prokázaný. Dle ustanovení § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu do výše **4.000.000 Kč** právnické osobě či fyzické osobě podnikající, která se dopustí přestupku tím, že nesplní oznamovací povinnost stanovenou v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Vzhledem k výše uvedenému, po posouzení rozhodných skutečností a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení, uložil správní orgán u obviněné obce pokutu ve spodní hranici zákonné sazby stanovené dle ust. § 35 odst. 5 písm. b) zákona o státní památkové péči. Na základě předložených důkazních materiálů dospěl správní orgán k závěru, že pokuta ve výši 10.000,-Kč pro obviněnou obec je přiměřená a v souladu s uvedenými okolnostmi. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši splní preventivní funkci – to znamená, že bude směřovat k tomu, aby ze strany obviněné obce nedocházelo k opakování protiprávního jednání a tedy porušování zákona o státní památkové péči v předmětné věci. Dle správního orgánu je stanovení výše pokuty při dolní hranici zákonného rozmezí oprávněné, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by pachatel nesplnil svou oznamovací povinnost záměrně s úmyslem vyhnout se realizaci archeologického průzkumu a poškodit zájmy památkové péče, nebo že by úmyslně neposkytl součinnost správnímu orgánu při řízení. Dále je potřeba uvést, že v daném případě se sice jednalo o práce na území s archeologickými nálezy III. kategorie, kde není výskyt archeologických nálezů doložen, ale nelze jej vyloučit, a právě na základě probíhajícího řízení může být naplněna preventivní funkce udělované sankce, kdy obviněná obec (poučena ze situace) bude své další kroky koordinovat se zástupci archeologické obce. To vše

podstatným způsobem snižuje společenskou škodlivost přestupku. S ohledem na výše uvedené stanovil správní orgán při dolní hranici zákonné sazby.

Jelikož obviněná obec byla shledána vinnou, byla jí podle ust. § 95 odst. 1 přestupkového zákona a v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2.500,- Kč, protože obviněná obec vyvolala řízení porušením své povinnosti stanovené v ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči. Obviněná obec o snížení paušální částky ve smyslu ust. § 79 odst. 5 správního řádu nepožádala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí mohou podat účastníci řízení dle ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení, a to k Ministerstvu kultury ČR s uvedením rozsahu, v jakém je rozhodnutí napadáno, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Odvolání se podává u Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru kultury a památkové péče, s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník řízení dostal jeden stejnopisů. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné.

Ing. Mgr. Monika Eretová

Vedoucí odboru kultury a památkové péče